

Ο πατριωτισμός και η λαχτάρα για την ελευθερία, μέσα από την ψυχή ενός αγράμματου Ηπειρώτη

Ο Γάλλος φιλόλογος και ιστορικός Κ. Φωριέλ, στο βιβλίο του «τα δημοτικά τραγούδια της νεωτέρας Ελλάδος», διασώζει κάτι το εξαιρετικό, που αξίζει να διαβαστεί (από το περιοδικό «Γνώσεις», εκδ. 1953).

«Το 1817 ένας φίλος μου ταξίδευε στη Μακεδονία με την συνοδεία ενός καλόγερου. Όταν έφτασαν σ' ένα χωριό, του οποίου το όνομα δεν συγκράτησε, σταμάτησαν για ανάπαυση σ' ένα αρτοποιείο, το οποίο ήταν συγχρόνως και το πανδοχείο της περιοχής. Ένα νέο παιδί, ένας Ηπειρώτης, τράβηξε την προσοχή τους. Το παράστημά του ήταν περήφανο, με όψη αγέρωχης ομορφιάς, του οποίου τα μπράτσα, οι γυμνές κνήμες, το στήθος, έδιναν τον τύπο της κομψότητας και του σφρίγγους. Παρατήρησε με προσοχή τους δύο ταξιδιώτες και στρεφόμενος στον λαϊκό, τον ρώτησε: Ξέρεις να διαβάζεις;

Εκείνος συγκατάνευσε και ο νεαρός Ηπειρώτης τον παρακάλεσε να τον ακολουθήσει σε γειτονικό αγρό. Κάθισαν σ' έναν σωρό από πέτρες. Το παιδί τότε έβαλε το χέρι του στον κόρφο του και έβγαλε κάτι, που ήταν δεμένο μ' έναν σπάγκο. Ήταν ένα μικρό βιβλίο, ο Θούριος του Ρήγα. Το δίνει στον ξένο και τον παρακαλεί να του το διαβάσει.

Ο ταξιδιώτης το πήρε και άρχισε να το απαγγέλει με στόμφο. Ύστερα από λίγα λεπτά σήκωσε τα μάτια του και έμεινε έκπληκτος. “Ο ακροατής του δεν ήτο πλέον ο ίδιος άνθρωπος. Το πρόσωπόν του εφαινότο φλογισμένον και όλα τα χαρακτηριστικά του απέδιδον έξαρσιν. Τα μισοανοικτά του χείλη εδονούντο. Χείμαρρος δακρύων έπιπτεν από τα μάτια του, ενώ το σκιάδες στήθος του εταράσσετο και συνεσπάτο”.

- Για πρώτη φορά ακούς να σου διαβάζουν το βιβλιαράκι αυτό; ρωτά ο ταξιδιώτης.

- Όχι, του απαντά σκουπίζοντας τα μάτια του με την ανάστροφη της παλάμης του. Το έχω ακούσει πολλές φορές. Παρακαλώ τους διαβάτες και μου το

διαβάζουν συχνά...

- Και πάντοτε κλαις;

- Ναι, πάντοτε...»

Πηγή: egersis.blogspot.com (από infognomonpolitics.blogspot.com)